

lige store månedlige afdrag. Det er en betingelse for at opnå et sådant forskud, jfr. dog stk. 4, at andrageren har været fast ansat i tjenestemandstilling i mindst et år. Dog kan der i ganske særlige tilfælde gøres undtagelse fra denne regel. Den, der har fået et lønningsforskud, kan normalt ikke få noget nyt forskud før 2 år efter, at det ældre er tilbagebetalt. Renter og afdrag, der i forbindelse med eventuelle forskrivninger ikke må overstige den i § 20 nævnte grænse på $\frac{1}{8}$, indeholdes i lønningen.

Stk. 2. Til præster udredes lønningsforskud af statskassen. Til kirkebetjente (kirkefunktionærer) udredes lønningsforskud af den kasse, hvoraf den pågældendes lønning udbetales. For så vidt angår indeholdte renter og afdrag vedrørende lønningsforskud til præster foretager stiftsøvrigheden afregning med statskassen.

Stk. 3. Renter og afdrag kan tillige indeholdes i den tjenestemanden eller hans efterlevende enke tillagte pension. Såfremt en tjenestemand er afgået ved døden som følge af tilskadekomst under tjenestens udførelse, bortfalder dog ved udløbet af efterindtægtsperioden enkens pligt til at tilbagebetale resterende forskudsbeløb. Dersom forholdene i særlig grad taler derfor kan enken helt eller delvis fritages for tilbagebetaling af restgælden. Afskediges tjenestemanden uden pension, eller dør han uden at efterlade sig enke, der har ret til pension, er restgælden uanset de fastsatte afdragsvilkår forfalden til betaling.

Stk. 4. Når en præst ved sin første udnævnelse overtager den med embedet forbundne avling, kan lønningsforskud ydes af samme størrelse og på samme betingelser som i stk. 1 fastsat.

Stk. 5. Med hensyn til de ved denne lovs ikrafttræden bevilgede forskud forholdes efter de hidtil gældende bestemmelser.

§ 20.

Stk. 1. Tjenestemænd kan efter nærmere af kirkeministeren fastsatte regler give forskrivninger på deres løn, men sådanne forskrivninger har alene retskraft, når de gives til lånefond eller pengeinstitutter, som af ministeren er anerkendt som berettigede til at modtage dem, og de må i forbindelse med eventuelle renter og afdrag på lønningsforskud, jfr. § 19, stk. 1, ikke indeholde

forpligtelse til afdrag af mere end $\frac{1}{8}$ af de lønningsbeløb, som ved lånets stiftelse udbetales til tjenestemanden. For så vidt angår de ved en tjenestemand's fratræden til udbetaling forfaldne pensionsbidrag, jfr. § 30 i nærværende lov sammenholdt med § 50, stk. 3, 1. punktum i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd, vil forskrivning kunne gives på højst $\frac{1}{8}$ af beløbet.

Stk. 2. Tilsvarende regler gælder med hensyn til forskrivninger på efterindtægt, ventepenge og pension.

Stk. 3. Med hensyn til de ved denne lovs ikrafttræden gældende forskrivninger forholdes efter de hidtil gældende regler.

§ 21.

Bortset fra de i § 20 nævnte forskrivninger kan endnu ikke udbetalt lønning, efterindtægt, ventepenge eller pension ikke bortgives, sælges eller pantsættes. Tilsvarende gælder de ved en tjenestemand's fratrædelse til udbetaling forfaldne pensionsbidrag, jfr. § 50, stk. 3, 1. pkt., i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd. Med hensyn til udlæg og arrest i de nævnte ydelser gælder reglerne i lov om rettens pleje §§ 513 og 614.

§ 22.

Kirkeministeren kan afkræve enhver tjenestemand, hvem der er tillagt et årligt beløb i godtgørelse for kontorhold, specificerede oplysninger om de kontorudgifter, som han i et givet tidsrum har haft.

§ 23.

Stk. 1. En tjenestemand kan kun have beskæftigelse uden for sin virksomhed i folkekirkens tjeneste, for så vidt og i det omfang det er foreneligt med den samvittighedsfulde udførelse af hans pligter som tjenestemand og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid.

Stk. 2. Tjenestemanden skal skriftlig gøre anmeldelse for kirkeministeren, inden han kan

- a) påbegynde en forretnings- eller erhvervs- virksomhed;
- b) overtage en uden for folkekirkens tjeneste liggende beskæftigelse, der ikke er af midlertidig karakter, og hvortil der er knyttet vederlag;